

47. møde.

Fredag den 17. marts kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Om pensions-tillæg m. v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 13) findes i tidenden sp. 2658).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 142 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Om pensionstillæg m. v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 14) findes i tidenden sp. 2658).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 149 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om pensionstillæg m. v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 15) findes i tidenden sp. 2658).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 151 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Om dækningsafgift).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 109) findes i tidenden sp. 2662, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 285).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Udvalget har afholdt et møde, efter at lovforslaget var til anden behandling her i salen, og jeg vil gerne på udvalgsflertallets vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

A. Chr. Andersen: Jeg vil gerne henvise til den af Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmål fremsendte protest, der netop peger på, ligesom jeg gjorde det ved anden behandling, at man nu forlader udgiftsdækningsprincippet og ændrer dækningsafgiften til en særlig bygningsskat på erhvervsjendomme. Endvidere er det ved en skrivelse af 16. marts fra Butikshandelens Fællesraad ligeledes henstillet, at lovforslaget ikke gennemføres. Man siger her bl. a., at lovforslaget reelt er et brud på forudsæt-

[A. Chr. Andersen.]

ningerne for boligforliget. Man peger på, at i de ejendomme, der med den nye fjerdedelsregel nu kommer ind under loven, vil erhvervslejerne få en lejeforhøjelse på 10-15 pct. og i alle andre ejendomme en forhøjelse på 5-7½ pct. Forhøjelserne vil ikke kunne undgå at få indflydelse på priser og omkostninger i det hele taget. Mit parti mener, at disse ændringer af loven ikke bør gennemføres, og vi vil anbefale at stemme imod lovforslaget.

Stæhr Johansen: Jeg kan henholde mig til de udtalelser, jeg fremkom med ved første og anden behandling, og vil anbefale at stemme for lovforslaget.

A. C. Normann: Det radikale venstre mener, at en række grunde kan tale for, at dækningsafgiftens beløb — når vi nu skal beholde afgiften, og det er der jo et flertal for her i dette høje ting — burde forhøjes i takt med de øvrige kommunale skatter, og kan derfor godkende, at den promise af bygningsværdien, med hvilken dækningsafgift kan opkræves, såfremt kommunen ønsker det, kan sættes op til 10. Bygningsværdierne har jo ikke holdt trit med grundværdiernes stigning, især ikke hvor der er tale om ældre bygninger eller udviklingsområder i udviklingskommuner.

Men jeg vil gerne tilføje, at principielt synes vi, sådan som jeg tilkendegav det ved første behandling af lovforslaget, at denne reminiscens fra de i øvrigt under afskaffelse værende bygningsskatter ikke er nogen særlig attraktiv skat. Derfor er vi også imod nu at udvide antallet af de bygninger, som rammes af denne skat, fra et relativt beskeden antal bygninger, hvis hovedbestemmelse og -benyttelse er erhvervsvirksomhed, til et meget stort antal ejendomme, hvis hovedbenyttelse er beboelse. Det vil ramme mange mindre erhvervsdrivende, især detalilister, håndværkere og kontorer meget hårdt, og mange af den slags forretningsejendomme, netop især disse små ejendomme, påfører jo ikke i højere grad end beboelsesejendomme kommunen den slags udgifter, som nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, side 2, sp. 1 — sådanne ting som gader og veje, parkeringspladser, brandvæsen, civilforsvar o. lign. Vi har af disse

grunde ønsket, at kun ejendomme, hvor mere end 50 pct. af forskelsværdien anvendes til erhvervsformål, fortsat skulle kunne afkræves denne skat, men har dog afstået fra at stille ændringsforslag, da et sådant jo ikke kunne forventes vedtaget. Vi vil altså her ved tredje behandling stemme for lovforslaget som helhed.

Antonsen: Som meddelt både ved første og anden behandling vil vi ikke kunne medvirke til denne skærpelse af en særbeskatning af byerhvervenes erhvervsjendomme og vil derfor stemme imod det foreliggende lovforslag og opfordre til, at vi også på dette område får afviklet en særbeskatning.

Asger Jensen: Der er en del af den konservative gruppe, der ikke vil kunne stemme for lovforslaget. Jeg er stort set enig i de synspunkter og argumenter, hr. A. Chr. Andersen fremførte i overensstemmelse med de henvendelser, vi har fået fra erhvervslivet om, at det er en urimelig belastning. Jeg ved jo som kommunalmand, at det kan være en nem og rar måde at få penge i kommunekassen på; men der kan ikke være nogen tvivl om, at denne forøgede omkostning på erhvervslivet både vil fordyre varerne på hjemmemarkedet og skabe øgede konkurrencevanskeligheder på eksportmarkedet, og jeg tror ikke, det er det, erhvervslivet trænger til i øjeblikket. Jeg vil anbefale, at man stemmer imod lovforslaget.

Erhard Jakobsen: Der er i debatten kommet frem to synspunkter, som jeg ikke synes må stå uimodsagt. Det ene er ikke nævnt her i salen, i alt fald ikke i dag, men i et af de papirer, som er fremsendt til folketinget. Man har fra visse erhvervsgruppers side ment, at det var mere rimeligt, om man stadig væk nøjedes med at give kommunerne dækning for, hvad man kunne påvise de havde af udgifter ved industrien, og man nævner disse forskellige ting.

Jeg vil heroverfor gerne pege på, at man helt overser det allervæsentligste, nemlig at i og med, at en kommune beslutter sig til — hvilket ofte kan være en tung beslutning at tage — at udlægge ret betydelige områder til industri, giver man afkald på en ganske betydelig portion skatteydere, og mens industrien praktisk taget ingen penge bringer

[Erhard Jakobsen.]

til kommunen, så bringer skatteyderne jo altid som bekendt de penge, man overhovedet kan få ind i en kommune. Derfor vil jeg hilse med tilfredshed, at man her tager en promillestørrelse — ja, det bliver altså netop 1 pct. — i stedet for at skulle regne nogle udgifter ud.

Det andet er det, som jeg tror hr. A. Chr. Andersen sagde i dag, nemlig at man nu ligesom bryder linjen i boligforliget, fordi staten fastsætter beløbet. Det synes jeg ikke en kommunalmand må sige. Staten, det vil sige vi her i salen, fastsætter ingenting, ingenting; vi giver kun endnu en gang det kommunale selvstyre en indrømmelse. Man taler så tit her i tinget om, hvor vigtigt det er, at kommunerne har selvstyre, men hver gang man skal stemme om, hvorvidt kommunerne skal have en portion selvstyre, er det, som om de mennesker stemmer imod, som taler ivrigst for, at kommunerne skal have selvstyre. Dette lovforslag er en indrømmelse til det kommunale selvstyre. Lad kommunerne selv om, hvilket hensyn de vil tage til de erhvervsvirksomheder, de har inden for deres område; det er dog vist meningen med kommunalt selvstyre.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Henvendelsen fra Erhvervenes Fællesråd om Skattespørgsmål kunne jo ikke komme som nogen overraskelse for nogen, ej heller indholdet af denne henvendelse. Men jeg vil dog gerne sige, at det vel ikke er helt rigtigt, når det i denne henvendelse hedder, at man nu forlader dækningsprincippet og går over til en egentlig bygningsbeskatning. Der står jo stadig væk i loven, at denne dækningsafgift opkræves til dækning af ganske bestemte udgifter, som erhvervsvirksomhederne påfører kommunerne. Der blev brugt det udtryk — jeg tror, det var det ærede medlem hr. A. Chr. Andersen — at dette lovforslag er et brud på boligforliget. Det er en betragtning, jeg ikke kan godkende, og jeg vil gerne pege på, at boligministeriet jo har den opfattelse, at grundlaget for vurderingen af lejlighederne ikke skal ændres på grund af forhøjelse af grundskyldpromillerne eller dækningsafgiften.

Jeg takker det ærede medlem hr. A. C. Normann, fordi han sluttede med at ville anbefale lovforslaget. Jeg tør måske sige,

at det havde jeg efter første behandling ikke turdet håbe; men man har jo altid lov til at håbe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 98 stemmer mod 64; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 23) findes i tidenden sp. 2670).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 162 stemmer; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 66) findes i tidenden sp. 2671).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af finansministeren:

Efter nr. 16 indsættes som nyt nummer:
„00. I § 14, stk. 2, 1. pkt., ændres ordene „§ 2, nr. 1-13,“ til: „§ 2, nr. 1-13, 15 og 16,““